

आरण्यक (ab अरण्य silva s. क) 1) *Adj.* silvester. 2) *m.* silvicola, eremita.

आरति *f.* (र. रम् स. ति) cessatio. AM.

आरब्ध *v.* रम्.

आरम्भ *m.* (र. रम् praef. आ incipere, inserto म्, s. अ) inceptio. BH. 3.4.12.16.

आरव *m.* (र. र् sonare s. अ) sonus, clamor. AM.

आरात् *Adv.* 1) procul. 2) prope. AM.

आराति *m.* hostis, inimicus. AM. (cf. अराति).

आराधन *n.* (र. राध् praef. आ in forma caus. colere, s. अन्न) cultus, veneratio, actio exhilarandi (AM. तोषणे). N.5. 21. UR. 90.8. infr.

आराम *m.* (र. रम् gaudere s. अ) 1) gaudium. BH. 3.16.5. 24. 2) hortus. AM. (Gr. ἡρέμα, ἔρημος? v. र. रम् praef. वि et Pott. 1.262.).

आराव *m.* (र. र् sonare, s. अ) clamor, tumultus, strepitus. HIT. 111.20. N.13.16.

आरुह्यु (र. रुह् in form. desid. रुह्यु, s. उ) ascendendi cupidus. BH. 6.3.

आरोग्य *n.* (ex अरोग q.v. s. य) sanitas. AM.

आरोपय *v.* रुह्.

आरोह *m.* (र. रुह् praef. आ ascendere, s. अ) 1) vectus equo, elephanto, etc. DR. 8.7.22. 2) medium feminae corpus, «the waist».

आर्जव *n.* (a ऋजु rectus, erectus, s. अ, gr. 650.) *Abstractum vocis* ऋजु rectus: «straightness», transl. sinceritas. HIT. 66.10. BH. 13.7.

आर्त aut आर्त (र. अर्द् vexare q.v. praef. आ s. त) vexatus, afflictus, praecipue in fine comp. H. 1.4.2.5. *Extra compositionem*, afflictus, tristis, miser. N. 12.108.13.64. BH. 7.16.

आर्तव (a ऋतु s. अ, v. gr. 650.) anni tempori consentaneus. H. 1.18.

आर्ति aut आर्ति *f.* (र. अर्द् q.v. praef. आ s. ति) dolor, moestitia, tristitia, angor. SU. 1.16.3.1. BR. 1.3.

आर्दन *m.* (र. अर्द् vexare praef. आ suff. अन्न) vexator. BH. 1.39.

आर्दित (र. अर्द् vexare praef. आ s. त) vexatus, afflictus. H. 2.3. N.12.106. Cf. आर्त.

आर्द् madidus, uvidus, humidus. H. 4.55. (sequitur ex hoc vocabulo, radicem अर्द् vel आर्द् extitisse, quae irrigare vel simile quid significaverit et accurate cum gr. ἄρδω convenit).

आर्य (ut videtur, a र. ऋ vel simpl. vel cum praep. आ comp. s. य, nisi corruptum est ex आर्च्य vel अर्च्य a र. अर्च्य q.v.) venerandus, nobilis, generosus. H. 4.30. BH. 2.2. HIT. 117.1.4. (Cf. germ. vet. éra, nostrum Ehre).

आर्यपुत्र *m.* (e praec. et पुत्र filius) in lingua scenica maritus. UR. 31.2. infr.

आलम्भ *m.* (र. लम् inserta nasali, s. अ) occisio, caedes. AM.

आलय *m.* (र. ली s. अ) domicilium, domus, sedes. N.7.18. DR. 1.13. SA. 6.44. BH. 8.15. A.5.25.

आलवाल *m.* fossa aquaria circa arboris radicem. UR. 34.2. (cf. आवाल).

आलस्य *n.* (ab अलस piger s. य) pigritia, ignavia, inertia. BH. 14.8.18.39. HIT. 45.13.

आलाप *m.* (र. लप् s. अ) loquela, sermo, colloquium. HIT. 21.4. SAK. 18.6. infr.

आलि *f.* 1) linea, series. 2) feminae amica. AM.

आलिखित (*Part. pass.* a लिख् scribere s. त) pictus. SAK. 3.3. (cf. आलोख्य).

आलिङ्गन *n.* (र. लिङ्ग s. अन्न) amplexus. HIT. 74.22.

आली *f.* i. q. आलि.

आलु *f.* hydria. AM.

आलोख्य *n.* (र. लिख् s. य) pictura, imago, effigies. UR. 23. 15. (cf. आलिखित).

आलोक *m.* (र. लोक् s. अ) adspectus. SAK. 5.4.

आव Thema pronominis primae pers. in Du. v. gr. 264.

आवपन *n.* (र. वप् s. अन्न) quodvis vas. AM.

आवरण *n.* (र. ऋ tegere s. अन्न) 1) tegumentum. 2) scutum, clypeus. HEM.

आवर्त *m.* 1) vortex. DEV. 1.40. 2) secundum Wils. «A lock of hair that curls backwards, especially on a horse».